

המסופר בפרק ג', כי בארון "מונחים יריעות ותשישי קדושה. שם תלויה שמלת חופתה הלכנה, שם עפר ארץ ישראל ספון". בפרק י"א מגיעה שעתם של אלה להיות מוצאים זה אחר זה, כשתוך כדי כך חוברת כאן אהבת-מרים יחד עם אהבת-התורה ואהבת ארץ-ישראל, ויחד מגשימים הם את "סוד הגדולה והעוז והרוממות ואהבת דודים שמרגיש כל אדם מישראל", כלשון הפתיחה ל"עגונות" (אלו ואלו, רנ"ה).